

Belalara, imtihanlara karşı sabır ve şükretmeli deniliyor. Dünya'nın değişik yerlerindeki savaşlarda, insanların en sevdikleri kişiler öldürülüyor, aileleri öldürülüyor. Böyle durumlara şükür nasıl olur?

Evvela, şükür nimete, sabır ise musibete yapılır. Yoksa savaş ve tecavüz gibi musibetlere şükredin denilmiyor.

İkincisi, insan, elinin karışmadığı, onun iradesi dışında vuku bulmuş bela ve musibetlere şükür edilebilir. Lakin bu tahkik-i iman ve yüksek bir ahlak ister. Hastalığa karşı sabırdan öte şükretmek buna misal olarak gösterilebilir. Zira hastalığın bir dakikası bazen bir günlük ibadet sevabı kazandırabiliyor. Bu da şükür isteyen bir nimet gibidir.

Üçüncüsü, ölüm imanı zayıf olanlar için sabır gerektiren bir musibet iken, imanı tahkiki ve kavi olanlar için ilahi bir vuslat ve kavuşmaktır ki, bu da kesretli bir şükür ister.

Dördüncüsü, savaşta vefat eden masumlar şehit oldukları için çok az bir fiyat ile çok büyük bir kazanç elde etmiş oluyorlar. Şehit olmayıp birkaç sene daha yaşasalardı belki de günah bataklığına saplanacak, cehenneme vesile olacak bir hayat süreceklerdi. Bu yüzden bu noktaları düşünüp teselli olmalı ve isyana kapı açmamalıyız.

Beşincisi, musibetlerin insanı tassaffi eden hikmet ciheti de vardır. İnsan, ömrü boyunca günah ve kusurlar işler ve bunlar bir yekün tutar. Şâyet bunlar dünyadaki musibetler ile temizlenmez ise, ahirette ciddi azaplara vesile olur. Allah rahmet ve keremi ile insanı bu büyük azaptan kurtarmak için dünyada küçük musibetler ile affediyor.

Bu cihetleri düşündüğümüz zaman başa gelen musibetleri düşman değil, dost görmek ve sabır ve şükretmek lazımdır. Sabretmeyip isyan eden kişi, kırılmış kolu ile dövüşmüş olur ki, bu da acısına acı katar hem dünyasını hem de ukbasını harap eder.